Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 20 oktober 1921.

GEMENSAMMA INTRESSEN.

SÖNDRA OCH HÄRSKA — det har alltid varit överklassens strävan. Under rubriken "Lantz- och stadsarbetare ha gemensamma intressen i striden mot en gemensam fiende" framhåller den bekante politiske skriftställaren George Broadley i Regina i en artikel i senaste numret av "The Western Labor News" att dessa bägge klasser av arbetare ha mycket gemensamt samt att tidstendensen pekar på, att de själva vaknat till insikt därom. Men överklassen eller kapitalistklassen följer fortfarande här ovan angivna motto att först söndra arbetarklasserna för att sedan alltjämt få härska. Vi återgiva härnedan i översättning och sammandrag Mr. Broadley's i många avseenden utmärkta artikel:

När senator Willoughby säger, att "det ej kan bli någon ko-operation mellan arbetar- och farmarpartierna"; och när Frank Wright (förf. till "The Conservative Point of View" i Moose Jaw Times) säger ,att "arbetarnas och farmarnas intressen äro oförenliga och kunna omöjligen förlikas" — så visar sig den förre förvånansvärt okunnig i samtidens historia och på den senare kan man tillämpa Hon. George Langlers ord: "Frank Wright har nästan alltid oätt."

En granskning av pressen visar även att bägge dessa män såväl som de ,vilka älska att "amma denna tanke'," ha liten önskan att känna fakta. En tidningsnotis meddelar, att "premiärminister Drury säger, att farmar-arbetarkoalitionen i Ontario är starkare än någonsin", vilket spår gott för en eventuell farmar-arbetarregering i Ottawa. En annan notis från en tidning i västern säger: "Farmarpartiet i Alberta höll nyligen ett stort möte i Horse Hills; det höllos av farmare och arbetare." Och likväl finnes det dem ,som säga, att farmare och arbetare ej kunna samarbeta.

I trots av partiorganens ansträngningar att åtskilja lant- och stadsarbetarna politiskt av fullt genomkinliga skäl, blir det allt tydligare land de djupa leden i bägge lägren, att de progressiva och arbetarna bekämpa en gemensam fiende. E. A. Partridge, en av pionjärerna i den progressiva rörelsen, säger att samhället ej är delat lodrät utan horisontellt samt består av tvenne klasser: 1. De som önska exploatera massorna och 2. De som understödja massorna i deras ansträngningar att fria sig själva från exploatering av de få.

Vid diskussion av arbetarnas och de progressivas gemensamma mål yttrade härföriiden Ben Richardson av Victoria, B. C., f. d. arbetariedamot av det brittiska underhuset, följande: "Det finnes intet i farmarnas och arbetarnas mål, som i någon allvartigare grad äro varandra motsatta. Penningintressena göra sitt bästa att hålla oss åtskiljda. Men allt som behöves för att besegra dessa intressen är ,att vi bli bekanta med varandra samt uppskatta varandras synpunkter."

Under rubriken "Förenas o. besegra" gav nyl. Milwaukee Leader följande råd: "Det är av stor vikt att farmarna och lönearbetarna gå tillsamman. De arbeta bägge för sitt levebröd. Deras större intressen äro identiska. Om det finnes några detaljer, i vilka dessa intressen äro motsatta, skulle de justeras. De stora intressena förstå till fullo vikten av maximen 'söndra och härska.' De ha följt denna politik i årstal — splittrande sina fiender — ledande dem att bekämpa varandra under det att de plundrat dem bägge."

Under Ontario-valen i oktober 1919 invaldes 11 aktuella arbetsmedlemmar och 5 endosserades av arbetarna, vilka med sina förenade röster och farmarnas 44 voro istånd att bilda en regering. Vad som är sannt om Ontario är också sannt om Manitoba. Vid valen 1920 ha de genom en kombination av independenta farmare och arbetarerepresentanter praktiskt taget kunnat kontrollera lagstiftningen. Alberta har under det innevarande året gjort det ännu bättre. Genom de förenade ansträngningarna av progressiva och arbetare valdes 38 farmare och 4 arbetare, vilket satte de progressiva vid makten. En av portföljerna gick till arbetarrepresentanten för Calgary, som omvaldes med en storartad majoritet.

I nio av de provinsiella legislaturerna i Canada finnes det 146 farmare- och arbetsmedlemmar av en totalsumma av 538 representanter eller mer än 25 procent, vilket kan avsevärt ökas, så snart som en gemensam arbetsbasis kan uppnås i de andra provinserna. Och det intresanta i detta är att dessa 113 farmarepresentanter ha valts genom ko-operation av arbetarna, under det att de 33 arbetarerepresntantrna ha valts genom ko-operation med farmarna.

Dessutom tillkommer det faktum att det redan i andemeningen existerar en fundamental överenskommelse. Det är intet tvivel underkastat att de mera betydande kraven i farmarnas program redan tillförne krävts av arbetarrörelsen både genom dess årliga kongresser och dess politiska verksamhet. Ett faktum är att beträffande 90 procent i farmarnas program så är det mindre meningsskiljaktighet mellan de progressiva och farmarpartiet än det är mellan österns och västerns liberaler. Den enda meningsskiljaktigheten rör sig huvudsakligen om frågan om arbetstimmarna och dagspenningens storlek. Men även detta är ej oöverkomligt.

Därför är det tydligt ,att vad Canada beträffar, så har västerns arbetarparti ingen annanstans att gå till än till farmarna. Arbetarrörelsen hämtar sin styrka uteslutande hos den stora stadsbefolkningen och utom de stora centra såsom Winnipeg, Calgary och Vancouver har den ingen annan källa för understöd. I städer som Regina, Saskatoon eller Moose Jaw kunna ej arbetarna hoppas tillförsäkra sig valet av en arbetarkandidat utan de progressivas understöd. Å andra sidan är det tydligt för de progressiva ,att de ej kunna hoppas vinna utan arbetarnas understöd.

Om därför de progressiva och arbetarna sätta upp en förenad front, skola de ej ha någon svårighet i att tillförsäkra sig valet av dessa tre städer ,vilket skulle göra listan av 16 progressiva komplett för Saskatchewan.

Så långt George Broadley. Vi vilja blott tillägga att jordens och fabrikernas arbetare antingen böra söka utjämna alla smärre differenser eller också lägga dem åsido för tillfället för att gemensamt bekämpa den gemensamma fienden — kapitalistintressena.

VAD ÄR INDIEN?

DET JÄSER OCH SJUDER i Indien. De väldiga landsmassor som vi dagligt tal sammanfatta under benämningen Brittiska Indien — allt land mellan Persien och Afganistan i väster, Kina och Siam i öster, mellan Pamir och Thibet i norr och det Indiska havet i söder — ha i det hela en utsträckning av c:a 1 1-3 miljon kvadratkilometer mer än Europa undantagandes Ryssland. År 1911 utgjorde befolkningen i allt 315 miljoner, medan vid samma tidpunkt Europa med undantag av Ryssland hade 312 miljoner. Avståndet från det nordligaste Kashimir till Kap Komorin är 3,300 kilometer eller lika långt som från Kristiania till Egypten. Avståndet mellan det västliga Beluchistan och det sydöstliga Burma är 4,500 kilometer eller obetydligt mindre än fågelvägen mellan Norge och Indien. År 1913 talades i Indien 147 olika språk förutom flera tusen mer eller mindre skarpt avskiljda dialekter.

Liksom Europa — fortfarande utom Ryssland —har sina två, skarpt skiljda huvudraser ,har Indien arierna och draviderna. Vad de enskilda indiska provinserna angå, finna vi, att Bengalen har 45, Madras 41 och de förenade provinserna 47 miljoner innevånare. De äro alltså var för sig folkrikare länder än England och Frankrike. Provinsen Burma är 600,000 kvadratkilometer större än det tyska riket och vasallstaten Rajputaner 334,000 kvadratkilometer större än Norge eller Storbritannien med Irland.

Brittiska Indien kan således sägas vara mera en världsdel än ett land. Och man kan tryggt säga, att för 95 procent av de folk, som bebo de särskilda länder ,som av oss i dagligt tal kallas Brittiska Indien, så är själva namnet Indien ett okänt begrepp. För dem existerar faktiskt icke något fädernesland lika litet som de känna någon indisk nationalkänsla. Det bor inga indier i Indien. Men i Bengalen bo bengaler, i Burma burmaner, i Punjab punjaber. En bengaler känner sig lika mycket i utlandet, om han reser till Mysore som en skandinav i Tyskland eller en fransman i Italien.

Det är europeerna, som kallat de vidsträckta landmassorna söder om Himalya för Indien. Det är de som säga om en man från Kashimir eller Mysore ,att han är en indier.

Brittiska Indien sönderfaller, om man ser bort från gränsländerna, naturligen i två huvuddelar: Den trekantiga halvön i söder och den väldiga lågslätten i norr, som sträcker sig mellan Himalya och Dekan från hav till hav. Dekan är en vågformad högslätt omgiven av långsträckta berg. Här har från Arilds tid cirka 70 miljoner dravider haft sin hemvist. Det är ett vackert, rankt folk, från vars mörka ögon utstrålar en tungsint, drömmande blick. Politiskt ha draviderna fört en obemärkt tillvaro.

Den politiska såväl som den kulturella ledarställningen har alltid legat hos innevånarna av den väldiga, nordindiska slätten — kanske det mest egenartade slättland, som världen känner. På den skapades den indiska kulturen. Här vandrade Buddha, här bildades kastväsendet och hinduismen—det märkligaste och mest oförståeliga av alla jordens religiösa system.

En ryss karaktäriserade en gång tyskar, ryssar och engelsmän på följande sätt:

En tysk är ingenting, två tyskar äro en makt och tre äro en organisation.

En ryss är en talang, två ryssar äro en oreda, tre ryssar en skandal.

En engelsman är en nolla. Två sådana nollor bli ett geni, tre bli en världsmakt.

Vad skall man nu säga om svenskarna, frågade en tidning ,varur vi hämtat ovanstående.

Svaret härpå kom omgående från en insändare, som karaktäriserade hemmasvenskarna på följande elaka men obetingat träffande sätt:

En svensk är en tungus, två svenskar är en brorskål, tre svenskar är—vira!

Svenskar i Canada! När skall ofridens och splitens anda sluta att sprida sitt gift?

Banditerna i Chicago ha nu börjat sin verksamhet i småstäderna runt Illinois, meddelades f. v.

Ett hälsosamt, renande uppfriskande och belande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva värd. M-13
Edra ögon
Murine Eye Remedy Co., Chicago

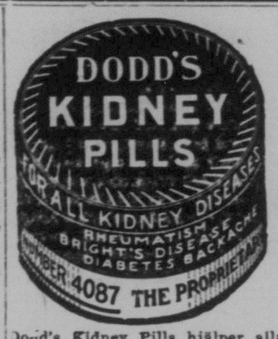

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

En fredsdikt.

Jorden talar: Snart är jag trött att ila
som ett stridsbloss röd genom nattlig rymd.
Göm i skyar, måne, din dystra bila,
klarna, sol, av kvalmiga ångor skymd.

Kyrkogårdshymner, klämtslag från brustna domer
sjunga min sorgefärd genom stjärnors hed.
Än i mina dalar bo milda gnomer,
låt de mbygga hus åt den stilla fred.

Mannen talar: Tung är min arm av vapen,
sargad min fot av skärvor och stängseltagg.
Jag vill hem ur lägret och fångenskapen,
hem till fält och vinberg som stå i dagg.

I min syn blir bilan den fromma skäran,
Kains klubba brinner på härdens ved.
Jag är trött att följa den falska äran,
höj försoningsfanan, du gyllne fred.

Hjärtat talar: Här i min vrå, du hårda,
kalla, bullrande värld, vill jag hålla ro,
Döda ängars blomfrön jag fick att vårda,
sovande korn, som vänta att åter gro.

Tills det klingar ut på de nya ängar,
vill jag tona tyst som ett stilla spel.
Sovande sånger, fyldda från läpp och strängar,
bär jag till nya slåttled som arvedel.

Livets låga fladdrar i blåst och fara,
livets olja spilles i flod på flod.
Tills det åter lugnar, vill jag bevara
friskt och oförfärat och varmt mitt blod.

Där jag bärs i pansar bland stridens söner,
vill jag le åt stormens och vredens tid,
ty jag vet, den högsta av jordens böner
ropar ej på seger, men ber om frid.

E. A. KARLFELDT.

Min egen spalt.

För Svensk Canada- ningen av Nils F:son Brown.

FOSTERLANDET ÄR RÄDDAT! Gamla Sveriges öde är säkerställt. Branting sitter åter vid statsrodret, och Per Albin Hanson kommenderar krigsmakten till lands och vatten.

Alltså är Sverige för andra gången ett socialistiskt land, och det tusenåriga rikets portar ha åter öppnat sig för den betungade svenske arbetaren, som under det senaste året mer än vanligt farit illa på grund av arbetslöshet, nedsatta löner och höga levnadsomkostnader. "Socialisthövdingen," Per Albin och Herman Lindquist skola nu införa socialismen i Svea rike. Så sakta er nu, svenska kapitalister och utsugare!

De svenska kapitalisterna taga dock saken förunderligt lugnt. De ha ju redan erfarit, vad en "socialistregim" der Brantings ledning vill säga. Och de ha funnit, att de ha platt intet att frukta. Från deras synpunkt sett är Brantings "socialism", omsatt i praktiken, icke farligare för deras inträssen än prof. Nils Edéns liberalism. Namnet spelar för dem så liten roll. De överlåta åt andra att fästa sig vid partibeteckningen, exempelvis åt de arbetare, som nu jubla över att Sverige ingått i socialismens tecken.

Men vi äro kanske alltför elaka mot vår socialistiske vän Branting. Omständigheterna äro nämligen sådana, att han icke kan om han också skulle vilja genomdriva något, som radikalt hjälper arbetarklassen. Även om viljan förefunnes hos honom, kan han icke socialisera Sverige. Ty han äger icke makten, ehuru han är statsminister och står omgiven av "socialistiska" råd. Han skulle kanske kunna det ,om han vore djärv nog att våga en kupp ,men det vågar icke Branting och ännu mindre herr försvarsministern Per Albin ty de veta, att stora arbetarmassor förlorat förtroende för dem. Och han vill det icke, ty då skulle hans många kära vänner inom borgerliga kretsar bli lidande.

Branting äger som sagt icke makten. I en första kammare på 150 medlemmar har han endast 50 socialdemokrater och av den folkvalda andra kammarens 230 medlemmar äro endast 93 Brantingsocialister. Det kunde tänkas, att de 13 kommunisterna i andra kammaren och de 3 kommunisterna och den vänstersocialisten (Vennerströmmare) i första skulle stödja regeringen, om den verkligen toge mod till sig och framlade ett radikalt socialiseringsprogram, ehuru de annars stå i opposition till Branting och socialdemokraterna. Men enkel addition säger oss, att det ändå icke räcker till mot de borgerliga partierna som naturligtvis ,om något sådant inträffade, skulle för ett ögonblick glömma de gamla inbördes striderna formera ett solitt block för att därmed rädda fosterlandet från boljevismens förbannelse. Och detta skulle naturligen innebära ett nederlag o. ett misstroendevotum i riksdagen mot regeringen ,vilken då icke kunde göra något annat än att hos majestätet anhålla om att bli befriad från sitt uppdrag att styra den gamla svenska statsskutan genom de bränningar och skär ,som synas bli allt talrikare och svårare att undvika.

Branting vet och hans ministrar veta och hans parti vet, att så är förhållandet. De veta, att de icke kunna föra annat än en fullständigt borgerlig politik, och att om de skulle försöka sig på något annat, de måste taga hatten och gå. Under sådana omständigheter kan det icke betecknas annat som synnerligen förödmjukande för allt vad socialister heter, att socialdemokrater påtaga sig ett regeringsansvar, vilket de icke kunna använda i arbetarklassens tjänst. Detta om något talar om det förfall, som socialdemokratien i Sverige råkat i. Till allt annat måste man även lägga taburetthunger hos partiets ledare. För ära, glans och pängar uppoffra de det lilla de möjligen ännu besitta av socialistisk anda. Synen är ömklig.

* * *

DET SKULLE ALDRIG kunna tänkas, att kommunisterna i Sverige, även om de i valet erhållit den position i riksdagen, som socialdemokraterna vunno, skulle låta förleda sig att bilda regering och under socialismens täckmantel bli nödsakade föra en borgerlig politik. På det hållet är man klassmedveten nog att icke falla för dylika saker. Där vägrar man att bestiga taburetterna — åtminstone så länge som man icke har en klar majoritet i riksdagen bakom sig för att genomdriva sin vilja .

För socialister borde det dock vara en självklar sak, att inga regeringsplikter kunna axlas förrän den verkliga makten ligger i socialisternas händer. När den dagen kommer, att socialisterna på grund af majoritet i den lagstiftande församlingen förmå genomdriva ett socialistiskt program, då bör det dock ingen tvekan förefinnas att påtaga sig ansvaret och handla och handla med kraft. Men behöver icke vara någon varmare vän av parlamentarismen för att förorda en dylik taktik. Alla vapen böra användas i arbetarklassens emancipationskamp även parlamentarismen, om också ingen större vikt kan läggas vid detta vapen.

Men även om socialdemakraterna nu erhållit majoritet i den svenska riksdagen och Branting därigenom fått det maktunderlag, utan vilket ingen regring md kraft kan handla, hade nog Sverige fått vänta på socialiseringen — åtminstone socaliseringsom är värd det namnet — ännu i många, många år.

* * *

I ONE BIG UNION BULLETIN av den 8 okt. behandlar H. M. Bartholomew i artikelserien "War — and the working class" socialismens ställning till kriget ,en fråga varom man ofta förmärker mycket svävande begrepp just inom arbetarklassen. Innan vi gå att närmare skärskåda denna artikel och denna fråga, ber jag att få påpeka, att författaren är en av det canadiska socialistpartiets (Socialist Party of Canada) bästa och klaraste huvuden och kunskapsrikaste män. Han är, som vi veta f. n. partiets kandidat i Winnipeg för det federala valet, och — om man undantager Bob Russell — torde Canadas arbetare i denna stund icke kunna uppvisa någon värdigare kandidat. Bartholomew har också, såsom den klara socialist han är, tagit bestämt avstånd från övriga s. k. arbetarpartier i valet och förklarat, att Socialist Party of Canada står i opposition till dem alla. Detta är naturligtvis den enda hållbara socialistiska vägen att gå, den enda för arbetarklassen i längden fruktbringande. Vi kunna fatta av vilka dimensioner Bartholomew egentligen är, då vi höra, att den store författaren och finansmannen O. S. Nelson en gång förliden vinter betecknade honom som "kolportör". Ett bättre betyg kunde Bartholomew aldrig fått. Ty man måste alltid "consider the source"..... Och trots det ,att den s. k. Forumklubben icke sett sig i stånd att rekommendera Bartholomews kandidatur — den har naturligtvis i stället favoriserat en "kristen socialist!" — så hoppas jag, ja, vet jag, att Winnipegs svenska socialister skola i valet understödja honom.

Av våra s. k. "kristna socialister" vilka i själva verket inga socialister äro — höra vi åter och åter talas om krigets rysligheter. Av deras tal får man gärna den uppfattningen att socialismen är pacifistisk, att den är emot allt vad krig och våld heter. De tala så många och sentimentala ord om broderskap och rättfärdighet, att man skulle tro, att socialisterna i själva verket äro en samling snälla söndagsskolbarn. De tala nära på lika vackert och högstämt som förre president Wilson en gång gjorde. Men när det kommer till kritan, falla de ock ned lika platt som han.

I sin artikel understryker Bartholomew, att socialisten icke är emot krig i och för sig. Om han är socialist ,har han naturligtvis studerat historien och då märkt, att kriget varit en mäktig faktor vid befrämjandet av mänskliga framsteg. Marx trodde på våldet i mänsklighetens tjänst. Hans lärjungar tro även på det. Och det är icke blott våldet i den inre revolutionens tjänst de hylla utan även våldet — krig — utåt, så snart detta är "revolutionärt" och progressivt. Bartholomew säger:

"För socilasten kan frågan om krig icke avgöras av abstrakta principer utan som en politisk fråga, som avgöres genom en intelligent förståelse av folkets omständigheter. — Socialisten måste alltid komma ihåg denna enda viktiga fråga: är detta krig i det mänskliga framstegets inträsse? Om orsaken, ändamålet och resultatet av krig äro sådana att det är progressivt och revolutionärt, då måste socialisten understödja det. Han bryr sig icke om den sentimentala oppositionen till krig. Ej heller opponerar han sig mot kriget, därför att det är en "plot" av den härskande klassen. Han måste alltid vara istånd att analysera de omständigheter, som omgiva kriget ,och låta leda sig av denna analys."

Författaren påminner om hurusom Karl Marx för femtio år sedan med all makt försökte få England att förklara krig mot Ryssland ,och hurusom han gav England allt det understöd han kunde under Krimkriget, därför att han förstod, att Ryssland var en reaktionär kraft, ett hinder för kapitalismens utveckling—o. därmed även socialismens—i Europa.Ryssland måste bringas på knä för att den rådande feodalismen, som var en fara för Europas utveckling, skulle få vika för kapitallismen och senare — såsom ju också inträffat — för socialismen.

Av liknande anledning togo socialisterna del i det amerikanska inbördeskriget på nordstaternas sida. Bartholomew påpekar att deras motiv härför icke var att söka i "någon avsky för slaveriet, ty de visste, att slaveriet varit en nödvändig och välvälgörande institution i det mänskliga samhället. "De önskade kriget mot södern, emedan södern stod i vägen för den industriella evolutionen", säger författaren.

Vi se sålunda, att socialister vid flere tillfällen kämpat i krig och till synes kämpat i den härskande klassens inträssen. Deras kamp har dock varit för mänskliga framsteg.för socialismen via den modärna kapitalismen och industrialismen. Men kapitalismen har nu förändrat sig, den modärna imperialismen har växt ut till en allt dominerande makt i de internationella förbindelserna och därigenom helt förändrat krigets karaktär. Barholomew säger:

"Krig utkämpas icke längre för att befrämja det mänskliga samhällets inträssen. Man kan icke mer påstå, att den nuvarande härskande klassen kan gå i krig för frihet och framsteg såsom i gamla dagar. Bourgeoisien har upphört att vara revolutionär och har blivit reaktionär. Över allt och alltid står den som ett hinder i vägen för industriell och social evolution. Över allt och alltid är den konfronterad med den revolutionära arbetarklassen och allt det denna klass står för. Socialisten står icke i opposition till modärna krig, emedan han är humanitär eller sentimental eller en opponent till våld i och för sig. Han står som en okompromissad fiende till alla modärna imperialistiska krig, emedan bourgeoisien blivit reaktionär, emedan dess inträssen blivit reaktionära. Den enda position en socialist kan intaga genetemot ett modärnt imperialistiskt krig är i opposition."

Det var även därför som alla socialister i alla länder togo avstånd från det stora världskriget.

SPARA INNAN NI GER UT.

Låt edert bankkonto vara er förste omtanke.
Det skall mer än betala er i senare år.

En sparkasseavdelning vid varje bransch av

THE ROYAL BANK OF CANADA

Totaltillgångar $512,000,000

Dr. L.E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstid: 10 f. m. till 8 e. m.
Dr. B. J. Ginsburg
Läkare och kirurg
Börds-, urin-, veneriska och hudsjukdomar.
Tel.: N 8591 405 McArthur Bldg., Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud., Könes-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredsställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

DR. MARTELS KVINNOPILLER FÖR KVINNLIGA SJUKDOMAR.
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Försegiat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Kapten Th. Edwards, 105 år, avled den 9 ds. i Viola, Wis.

Fyra banditer plundrade den 7 ds. en postvagn i Detroit, Mich.